

туши и едни калци. (п. IX л. 21). Стефанъ Николовъ, пайтонджия — че него го пазарилъ единъ човѣкъ за Петричъ и че на другия день отъ пазарлъкътъ човѣкътъ дошелъ при него на ханътъ въ 3 часътъ сутринята, качилъ се на файтонътъ и тръгнали. Файтонътъ спиралъ до Народната Банка и пасажерътъ му влизалъ въ градската градина, отъ гдѣто се върнали двама съ още единъ човѣкъ, когото тоже не познава, качили се на файтонътъ и продължили пътятъ. На Александровската площадъ прѣдъ палатътъ слѣзълъ човѣкътъ, който пазарилъ файтонътъ, а той закаралъ втория непознатъ въ с. Петричъ, отъ гдѣто се качили на колата му обратно за София — Александръ Карагюловъ и жена му Клия. Свидѣтелитѣ: Стефанъ Димитровъ и Ставри Кръстевъ — че присѣствували при пазарлъка на файтонътъ. Георги Сотировъ — че дѣйствително е говорилъ при описанитѣ отъ Димитра Карагюлова обстановки, както съ послѣдния, така и съ брата му Александра и повтаря даденитѣ отъ първия показания. (п. V, л. 187 — 195).

Свидѣтелътъ же Христо Тепавичаровъ дава слѣдующитѣ показания: бидейки шикъоръ-надзирателъ по желѣзнопътната линия на Костинбродската станция, която е близо до с. Петричъ, ималъ случай да се запознае съ братия Карагюлови. Прѣзъ Августъ или Септемврий 90 г. билъ на угощение у тѣхъ, по случай водосвѣтътъ на новопостроеното имъ едно здание, и тамъ Григоръ отъ далечъ му загатвалъ за готвящъ се нѣкакъвъ прѣвратъ въ държавнитѣ работи, а отъ сетнѣ и направо му открилъ намѣрението на тѣхнитѣ съмишленници да прѣдизвикатъ такъвъ прѣвратъ чрѣзъ убийството на г. Министра-Прѣдсѣдателя, като го канилъ и той да вземе участие. За това билъ скроенъ и планътъ на убийството, който се състоялъ въ слѣдующето: На 25-й Септемврий с. г. Министрътъ се очаквалъ да отиде въ с. Петричъ на ловъ, гдѣто ще го извардятъ и убиятъ: Григоръ Карагюловъ и Георги Кузмановъ. Самъ Александръ, за да замаскира участието си, щѣлъ да замине за Виена. Казали му още, че по-прѣди било рѣшено да убиятъ Господарътъ, когато отивалъ за Виена; но тогасъ имало много работници по линията, които имъ попрѣчили. Отпослѣ размислили, че било по-добрѣ да се убие г. Стамболовъ, съ прѣмахванието на когото Н. Ц. Височество и самъ щѣлъ да напустне страната. Всичкитѣ тия свѣдѣния биле прѣдадени на свидѣтеля съ заканване да го убиятъ, въ случай че издаде